

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2026/689

z dnia 22 stycznia 2026 r.

**zmieniające wytyczne (UE) 2015/510 w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej
Eurosystemu (EBC/2014/60) (EBC/2026/1)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 9 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art. 18 ust. 2 oraz art. 20 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie wspólnej polityki pieniężnej wymaga zdefiniowania narzędzi, instrumentów i procedur stosowanych przez Eurosystem obejmujący Europejski Bank Centralny (EBC) oraz krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”), tak aby umożliwić prowadzenie takiej polityki w jednolity sposób we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.
- (2) 29 listopada 2024 r. Rada Prezesów podjęła decyzję w sprawie określonych środków mających na celu wspieranie większej harmonizacji zasad Eurosystemu dotyczących zabezpieczeń. Po pierwsze, niektóre rodzaje aktywów akceptowane na podstawie zasad tymczasowych powinny zostać włączone do ogólnych zasad dotyczących zabezpieczeń, a mianowicie a) aktywa rynkowe denominowane w dolarach amerykańskich, funtach szterlingach i jenach japońskich; oraz b) papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, których drugi w kolejności najwyższy rating jest co najmniej na poziomie stopnia 3 w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu i które spełniają kryteria kwalifikacji określone w tymczasowych zasadach dotyczących zabezpieczeń. Po drugie, statystyczne wewnętrzne systemy oceny kredytowej (S-ICAS) KBC powinny być akceptowane jako źródło oceny kredytowej, obok obecnie akceptowanych wewnętrznych systemów oceny kredytowej (ICAS) KBC, w związku z czym te ostatnie powinny być znane jako „pełne wewnętrzne systemy oceny kredytowej” (F-ICAS), aby odróżnić je od S-ICAS. Po trzecie, w odniesieniu do procedury przyjmowania S-ICAS jako trzeciego źródła oceny kredytowej kontrahenta należy odstąpić od wymogu przedstawienia uzasadnionego oświadczenia popartego odpowiednim uzasadnieniem biznesowym, aby ułatwić korzystanie z S-ICAS. Ponadto Rada Prezesów zdecydowała również, że – w celu uproszczenia zasad Eurosystemu dotyczących zabezpieczeń – należy zaprzestać kwalifikowania jako zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu instrumentów dłużnych zabezpieczonych detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMBD) i nierynkowych instrumentów dłużnych zabezpieczonych kwalifikowanymi należnościami kredytowymi (DECC) – ze względu na ich ograniczone wykorzystanie historyczne i niski popyt.
- (3) Po upływie okresu przejściowego w odniesieniu do stosowania formularzy sprawozdawczych EBC dotyczących danych o poszczególnych kredytach oraz stopniowego wycofywania procesu wyznaczania przez Eurosystem repozytoriów danych o poszczególnych kredytach, zgodnie z decyzją Rady Prezesów z dnia 22 marca 2019 r. konieczne są odpowiednie zmiany przepisów ram polityki pieniężnej Eurosystemu.
- (4) W odniesieniu do kryteriów kwalifikacji stosowanych do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jako kwalifikowanego zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu konieczne jest dalsze doprecyzowanie, aby wyraźnie wykluczyć papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, w przypadku których emitent tych papierów wartościowych podlega ryzyku wartości rezydualnej.
- (5) W odniesieniu do traktowania podmiotów, w odniesieniu do których przyjęto program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oparty na otwartej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, konieczne jest wyjaśnienie zasad Eurosystemu dotyczących kontrahentów w celu odzwierciedlenia mających zastosowanie procesów i terminów oceny dobrej kondycji finansowej.
- (6) Doprecyzowano kwestie dotyczące oceny dobrej kondycji finansowej kontrahenta w przypadku środków uznaniowych podjętych przez Eurosystem ze względu na wymogi ostrożności.

- (7) Kryteria kwalifikacji mające zastosowanie do kuponów o zmiennym oprocentowaniu powiązanych ze stopą referencyjną określoną jako wskaźnik inflacji należy wskazać za pomocą przepisów szczegółowych, które odróżniają je od kryteriów mających zastosowanie do instrumentów z innymi kuponami o zmiennym oprocentowaniu i zapewniają większą jasność.
- (8) Należy doprecyzować, że kryteria kwalifikacji dotyczące formy emisji międzynarodowych instrumentów dłużnych powinny mieć zastosowanie wyłącznie do międzynarodowych instrumentów dłużnych emitowanych za pośrednictwem międzynarodowych centralnych depozytów papierów wartościowych (ICSD) w formie globalnych skryptów dłużnych i reprezentowanych fizycznym (w formie papierowej) certyfikatem lub elektroniczną (cyfrową) kopią globalnego skryptu dłużnego. Jednakże w odniesieniu do międzynarodowych instrumentów dłużnych emitowanych za pośrednictwem ICSD w formie w pełni zdematerializowanej Eurosystem powinien zastrzec sobie prawo do weryfikacji, czy instrumenty takie a) nie powodują powstania istotnych ryzyk mogących mieć wpływ na prawa Eurosystemu jako posiadacza zabezpieczenia oraz b) są prawidłowo ustanowione zgodnie z ich prawem właściwym, niezależnie od technologii, na bazie której zostały wyemitowane.
- (9) Kryteria kwalifikacji stosowane do należności kredytowych jako kwalifikowanego zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu powinny zostać doprecyzowane poprzez wyraźne wyłączenie nieobsługiwanych należności kredytowych w celu zapewnienia, aby Eurosystem był chroniony przed związanym z nimi ryzykiem oraz aby akceptowane było jedynie odpowiednie zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu.
- (10) Biorąc pod uwagę znaczne różnice w liczbie, wartości i rodzajach aktywów, a także okoliczności, które mogą być związane z przypadkiem nieprzestrzegania przepisów, należy dokonać dostosowań w celu umożliwienia skuteczniejszego i bardziej elastycznego stosowania kar finansowych i niefinansowych nakładanych na kontrahentów, którzy nie przestrzegają określonych przepisów w odniesieniu do operacji polityki pieniężnej.
- (11) W dniu 23 lipca 2025 r. Rada Prezesów postanowiła wprowadzić „czynnik klimatyczny” do zasad Eurosystemu dotyczących zabezpieczeń. Eurosystem prowadzi operacje kredytowe z kwalifikowanymi kontrahentami, aby osiągnąć swój podstawowy cel, jakim jest stabilność cen, określony przez Radę Prezesów jako symetryczny cel inflacyjny na poziomie 2 % w średnim okresie. Zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego operacje te wymagają ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia. Kluczowym ryzykiem w tych operacjach jest potencjalny spadek wartości zabezpieczenia w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, w której to sytuacji Eurosystem staje się prawnym właścicielem zabezpieczenia na nieokreślony czas.
- (12) Eurosystem stosuje szereg środków w ramach swoich obecnych zasad dotyczących zabezpieczeń w celu ograniczenia ryzyka finansowego związanego z operacjami udzielania pożyczek, jednak potencjalny wpływ finansowy niepewności związanej z transformacją klimatyczną pozostaje kwestią nierozwiązaną. Związane z tym ryzyko finansowe dla Eurosystemu wynika z możliwej konieczności ponownej wyceny aktywów ze względu na nieoczekiwane wstrząsy związane z transformacją klimatyczną, w miarę jak gospodarka zmierza w kierunku niskoemisyjnej przyszłości, co wynika ze zmian w polityce, technologii, dynamice rynku i preferencji konsumentów. W związku z tym Rada Prezesów podjęła decyzję o wprowadzeniu „czynnika klimatycznego”, który jest dodatkowym środkiem kontroli ryzyka mającym na celu złagodzenie potencjalnych skutków finansowych niepewności związanej z transformacją klimatyczną poprzez dostosowanie wartości przypisanej kwalifikowanym aktywom rynkowym emitowanym przez niektóre przedsiębiorstwa niefinansowe i podmioty z nimi powiązane oraz przekazywanym na zabezpieczenie w zależności od zakresu, w jakim niepewność związana z transformacją klimatyczną może mieć na nie wpływ.
- (13) Dostosowanie wartości aktywów kwalifikowalnych przekazywanych na zabezpieczenie powinno opierać się na zestawie obiektywnych kryteriów w celu zapewnienia, aby dany środek był odpowiedni do osiągnięcia deklarowanego celu, jakim jest ograniczenie ryzyka finansowego, i nie wykraczał poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu. Czynnik klimatyczny powinien być pochodną wyniku z oceny niepewności, składającego się z trzech elementów: a) stresora sektorowego – jednolitego „czynnika rynkowego” ustalonego na podstawie spodziewanego niedoboru w przypadku zaistnienia niekorzystnego scenariusza klimatycznego testu warunków skrajnych dotyczącego Eurosystemu, który ma zastosowanie do wszystkich aktywów emitowanych przez firmy w danym sektorze; b) ekspozycji specyficznej dla emitenta – miary ekspozycji emitenta na niepewności związane z transformacją klimatyczną, ustalonej zgodnie z metodologią opartą na „przechyleniu”, stosowaną do zakupu aktywów w ramach programu zakupów w sektorze przedsiębiorstw (CSPP); oraz c) podatności specyficznej dla danego składnika aktywów – oceny wrażliwości ceny rynkowej aktywów na niespodziewane przyszłe wstrząsy klimatyczne, z uwzględnieniem ich rezydualnego terminu zapadalności. Na podstawie wyniku z oceny niepewności Eurosystem powinien przypisać czynnik klimatyczny do każdego kwalifikowanego aktywa rynkowego objętego zakresem środka zarządzania ryzykiem, który może dodatkowo skorygować wartość zabezpieczenia po zastosowaniu innych środków kontroli ryzyka. Aktywom, które stają się kwalifikowane między dwiema corocznymi aktualizacjami dotyczącymi czynnika klimatycznego, należy początkowo przypisać czynnik klimatyczny na poziomie mediany dla danego rodzaju aktywów, a konkretnie obligacji, średnioterminowych papierów dłużnych lub papierów dłużnych przedsiębiorstw. Zastosowanie mediany czynnika klimatycznego w oparciu o rodzaj aktywów odzwierciedla różnice wrażliwości cenowej na podobne wstrząsy między rodzajami aktywów i równowagę zarządzanie ryzykiem z kwestiami efektywności w okresie do następnej rocznej aktualizacji czynnika.

- (14) Czynniki klimatyczne powinny być tak skalibrowane, aby zdolność Eurosystemu do realizacji polityki pieniężnej poprzez szeroką dostępność zabezpieczeń pozostała nienaruszona.
- (15) Czynniki klimatyczne powinny odzwierciedlać niepewność związaną z transformacją klimatyczną, na którą mogą być narażone aktywa rynkowe emitowane przez niektóre przedsiębiorstwa niefinansowe oraz ich podmioty powiązane. Koncentracja na tych aktywach rynkowych wynika z lepszej dostępności danych w tym segmencie oraz z doświadczenia, jakie Eurosystem zdobył w zakresie włączania ryzyka związanego z transformacją klimatyczną do programu CSPP. Czynniki klimatyczne, w tym jego zakres, metodyka i kalibracja, powinny być regularnie poddawane przeglądowi przez Radę Prezesów i w razie potrzeby aktualizowane w celu a) odzwierciedlenia rosnącej dostępności odpowiednich danych i modeli oraz b) podsumowania istotnych zmian regulacyjnych i postępów w zakresie zdolności oceny ryzyka.
- (16) Poprzez wprowadzenie czynnika klimatycznego jako dodatkowego środka kontroli ryzyka Eurosystem zapewnia ponadto zgodność z art. 11 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który wymaga, aby przy określaniu i realizacji polityk i działań Unii, w tym polityki pieniężnej Unii, uwzględniane były wymogi ochrony środowiska. Wprowadzenie tego środka zapewnia również zgodność z obowiązkami Eurosystemu wynikającymi z art. 7 Traktatu, który wymaga od Unii zapewnienia spójności między jej politykami i działaniami.
- (17) Biorąc pod uwagę techniczne wdrożenie czynnika klimatycznego w ramach systemu zarządzania zabezpieczeniami Eurosystemu (ECMS), konieczne jest dostosowanie daty rozpoczęcia stosowania czynnika klimatycznego do daty ogłoszenia ECMS, która ma miejsce w drugim kwartale 2026 r., w związku z czym czynniki klimatyczne powinny być stosowane od dnia 15 czerwca 2026 r.
- (18) Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 (EBC/2014/60) ⁽¹⁾ powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany

W wytycznych (UE) 2015/510 (EBC/2014/60) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) »czynnik klimatyczny« – korektę, którą można zastosować do wartości przypisanej aktywom rynkowym emitowanym przez niektóre przedsiębiorstwa niefinansowe i ich odpowiednie korporacyjne grupy emitentów, które są przekazywane na zabezpieczenie w operacjach kredytowych Eurosystemu, w celu złagodzenia potencjalnych skutków finansowych niepewności związanych z transformacją klimatyczną;”;
  - b) dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) »korporacyjna grupa emitentów« – dla celów czynnika klimatycznego – grupę przedsiębiorstw, które działają jako jeden podmiot gospodarczy i stanowią podmiot sprawozdający do celów sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, składającą się z jednostki dominującej oraz wszystkich jej bezpośrednich i pośrednich jednostek zależnych;”;
  - c) w pkt 16 skreśla się lit. e);
  - d) w pkt 23 skreśla się lit. c) i d);
  - e) skreśla się pkt 26a;
  - f) skreśla się pkt 26b;

⁽¹⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (Wytyczne w sprawie dokumentacji ogólnej) (EBC/2014/60) (Dz.U. L 91 z 2.4.2015, s. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/guideline/2015/510/oj>).

- g) skreśla się pkt 31a;
- h) skreśla się pkt 49;
- i) pkt 50a otrzymuje brzmienie:
  - „50a) »baza danych o poszczególnych kredytach« – repozytorium sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 23) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*), zarejestrowane w Europejskim Urzędzie Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) zgodnie z art. 10 tego rozporządzenia;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj>).”;

- j) pkt 70 otrzymuje brzmienie:
  - „70) »aktywa nierynkowe« – dowolne z następujących aktywów: depozyty terminowe i należności kredytowe;”;
- k) skreśla się pkt 70a;
- l) dodaje się pkt 79a w brzmieniu:
  - „79a) »ryzyko wartości rezydualnej« – ryzyko, które powstaje w związku z płatnością z tytułu składnika aktywów generującego przepływy środków pieniężnych w każdym z następujących przypadków:
    - a) płatność jest skonstruowana w taki sposób, aby była systematycznie zależna od sprzedaży lub refinansowania danych towarów, bez dalszego regresu w stosunku do dłużnika o pokrycie potencjalnych niedoborów między przychodami ze sprzedaży towarów a zaplanowanymi płatnościami z tytułu składnika aktywów generującego przepływy środków pieniężnych lub wszelkich potencjalnych niedoborów tych zaplanowanych płatności, które wynikają z braku refinansowania towarów w całości lub w części;
    - b) dłużnik ma możliwość m.in. dostarczenia towarów z pełnym rozliczeniem swoich zobowiązań płatniczych, ale nie jest zobowiązany do pokrycia niedoborów między przychodami ze sprzedaży towarów a zaplanowanymi płatnościami z tytułu składnika aktywów generującego przepływy środków pieniężnych lub wszelkich potencjalnych niedoborów tych zaplanowanych płatności, które wynikają z braku refinansowania towarów w całości lub w części;
    - c) w przypadku lit. a) lub b), niezależnie od istnienia jakiegokolwiek odkupu, gwarancji lub innego zobowiązania osoby trzeciej lub strony transakcji do dokonania planowanej płatności albo do pokrycia niedoborów między przychodami ze sprzedaży towarów a zaplanowanymi płatnościami z tytułu składnika aktywów generującego przepływy środków pieniężnych lub wszelkich potencjalnych niedoborów tych zaplanowanych płatności, które wynikają z braku refinansowania towarów w całości lub w części;”;
- m) dodaje się pkt 79b w brzmieniu:
  - „79b) »organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*) lub Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowioną zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 (**);

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).”;

n) dodaje się pkt 80a w brzmieniu:

„80a) »środek ograniczający ryzyko« – jeden z następujących środków: a) nałożenie ograniczenia na kwotę płynności przekazaną po zniesieniu ograniczenia dostępu kontrahenta do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu o standardowym terminie zapadalności wynoszącym jeden tydzień lub krócej, w tym w przypadkach, gdy orientacyjny harmonogram tych operacji przewiduje wyjątkowo przedłużony termin zapadalności; b) ograniczenie przekazywania na zabezpieczenie utrzymanych w posiadaniu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, które zostały przekazane na zabezpieczenie, oraz własnych zabezpieczonych obligacji, o których mowa odpowiednio w art. 3 ust. 5 i ust. 2a wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/65 (EBC/2015/35) (*), lub innych aktywów uznanych przez Eurosystem za niepłynne; oraz c) wymóg spełnienia dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych określonych przez właściwy organ zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE, oprócz spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na podstawie art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

(*) Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/65 z dnia 18 listopada 2015 r. w sprawie redukcji wartości w wycenie stosowanych przy implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2015/35) (Dz.U. L 14 z 21.1.2016, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/guideline/2016/65/oj>).”;

2) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Absorbujące płynność transakcje odwracalne bazują na aktywach przekazanych przez Eurosystem. Kryteria kwalifikacji tych aktywów są identyczne jak kryteria stosowane do aktywów kwalifikowanych wykorzystywanych w zasilających w płynność transakcjach odwracalnych, zgodnie z częścią czwartą. W absorbujących płynność transakcjach odwracalnych nie stosuje się redukcji wartości w wycenie ani czynników klimatycznych.”;

3) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) bezwarunkową kwotę główną, która jest połączona na zasadzie zryczałtowanej tylko z jedną stopą referencyjną określoną jako krajowy wskaźnik inflacji, dla instrumentów dłużnych denominowanych w euro, funtach szterlingach, jenach lub dolarach amerykańskich. Powiązanie na zasadzie zryczałtowanej należy rozumieć jako kompensowanie na zasadzie »jeden do jednego« inflacji odnotowanej w stopie referencyjnej określonej jako krajowy wskaźnik inflacji (ale z dopuszczeniem dodatnich dolnych lub górnych pułapów).”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instrumenty dłużne, które są zgodne z ust. 1 lit. b) i których struktura kuponu jest zgodna z art. 63 ust. 1 lit. ba), mają kupony indeksowane do tej samej stopy referencyjnej określonej jako krajowy wskaźnik inflacji, co kwota główna.”;

4) w art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które aż do momentu ich ostatecznego wykupu mają jedną z następujących struktur kuponowych:

a) kupon o stałym oprocentowaniu, kupon zerowy lub kupon wielostopniowy o określonej z góry częstotliwości i wartości kuponu;

b) kupony o zmiennym oprocentowaniu niepowiązane ze stopą referencyjną określoną jako wskaźnik inflacji o następującej strukturze: stopa kuponu = (stopa referencyjna * l) ± x, gdzie $f \leq \text{stopa kuponu} \leq c$, przy czym:

(i) w przypadku instrumentów dłużnych denominowanych w euro w danym momencie stopa referencyjna może być jedynie jedną z następujących stóp:

— stopą rynku pieniężnego w euro, której stosowanie w Unii jest dozwolone zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 (*), np. krótkoterminową stopą procentową dla euro (€STR) (w tym skumulowaną lub uśrednioną dzienną stopą €STR), stopą Euribor lub podobnym indeksem; dla pierwszego lub ostatniego kuponu stopa referencyjna może być interpolacją liniową między dwoma tenorami tej samej stopy rynku pieniężnego w euro, np. interpolacją liniową pomiędzy dwoma różnymi tenorami stopy Euribor,

— stopą swapów o stałym terminie zapadalności, np. CMS, EIISDA, EUSA,

— rentownością jednej lub indeksem wielu obligacji skarbowych państwa strefy euro o zapadalności do jednego roku włącznie;

- (ia) w przypadku instrumentów dłużnych denominowanych w funtach szterlingach, jenach lub dolarach amerykańskich w danym momencie stopa referencyjna może być jedynie jedną z następujących stóp:
    - jedną stopą rynku pieniężnego waluty, w której są denominowane, której stosowanie jest dozwolone w Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/1011,
    - inną akceptowalną referencyjną stopą procentową waluty obcej, zgodnie z decyzją Rady Prezesów;
  - (ii) f (dolny limit), c (górnny limit), l (czynnik lewarowania/delewarowania) oraz x (depozyt zabezpieczający) są – o ile występują – liczbami, które albo są ustalone z góry w momencie emisji, albo mogą zmieniać się w czasie tylko zgodnie ze schematem ustalonym z góry w momencie emisji, przy czym l jest większe od zera przez cały okres istnienia aktywów;
- ba) kupony o zmiennym oprocentowaniu powiązane ze stopą referencyjną określoną jako krajowy wskaźnik inflacji dla odpowiedniej waluty denominacji, a mianowicie euro, funtów szterlingów, jenów lub dolarów amerykańskich, pod warunkiem że:
- (i) nieskorygowany o inflację stały składnik kuponu oraz – jeżeli występują – inne marże stosowane w drodze dodawania lub odejmowania są stałe lub mogą zmieniać się w czasie tylko w sposób z góry określony w momencie emisji;
  - (ii) rekompensata inflacyjna jest powiązana na zasadzie zryczałtowanej z jedną stopą referencyjną określoną jako krajowy wskaźnik inflacji – z możliwymi wyjątkami dodatnich dolnych i górnych limitów oraz przypadków, w których rekompensatę inflacyjną oblicza się w odniesieniu do maksymalnego poziomu wskaźnika cen osiągniętego dla ostatnich terminów płatności kuponu w przypadku odnotowanych epizodów deflacji (jak w przypadku obligacji *Buoni del Tesoro Poliennali (BTP) Italia*);
  - (iii) dolny limit i górny limit – o ile występują – są liczbami, które albo są ustalone z góry w momencie emisji, albo mogą zmieniać się w czasie tylko zgodnie ze schematem ustalonym z góry w momencie emisji;
  - (iv) takie kupony o zmiennym oprocentowaniu nie zawierają żadnego innego złożonego składnika;
- c) kupony wielostopniowe lub o zmiennym oprocentowaniu, w których stopnie są powiązane z celami w zakresie zrównoważonego rozwoju, pod warunkiem że:
- (i) zachowywanie zgodności z takimi celami przez emitenta lub przez dowolne przedsiębiorstwo należące do tej samej grupy emitentów obligacji związanych ze zrównoważonym rozwojem podlega weryfikacji przez niezależny podmiot trzeci zgodnie z warunkami instrumentu dłużnego; oraz
  - (ii) zdarzenie uruchamiające wzrost oprocentowania (step-up event) lub związana z nim płatność (step-up payment) nie zostały anulowane lub odwołane przez emitenta lub przez inne okoliczności.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj>).”;

5) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 65

Waluta aktywów rynkowych

Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które są denominowane w euro, jednej z byłych walut państw członkowskich, których walutą jest euro, funtach szterlingach, jenach lub dolarach amerykańskich.”;

6) w art. 66 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne denominowane w euro, które zostały wyemitowane w EOG, oraz instrumenty dłużne denominowane w funtach szterlingach, jenach lub dolarach amerykańskich, które zostały wyemitowane w strefie euro, w obu przypadkach w CDPW prowadzącym (i) kwalifikowany system rozrachunku papierów wartościowych lub (ii) system rozrachunku papierów wartościowych posiadający kwalifikowane powiązanie z kwalifikowanym systemem rozrachunku papierów wartościowych.”;

b) skreśla się ust. 3;

- 7) dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Artykuł 66a

Forma emisji niektórych aktywów rynkowych

1. Następujące kryteria kwalifikacji mają zastosowanie wyłącznie do międzynarodowych instrumentów dłużnych emitowanych za pośrednictwem międzynarodowych centralnych depozytów papierów wartościowych (ICSD) w formie globalnych skryptów dłużnych i reprezentowanych fizycznym (w formie papierowej) certyfikatem lub elektroniczną (cyfrową) kopią globalnego skryptu dłużnego.
    - a) Instrumenty takie wyemitowane w formie papierów globalnych na okaziciela muszą mieć postać nowych globalnych skryptów dłużnych i być zdeponowane u wspólnego powiernika będącego międzynarodowym depozytem papierów wartościowych lub depozytem papierów wartościowych, który prowadzi (i) kwalifikowany system rozrachunku papierów wartościowych lub (ii) system rozrachunku papierów wartościowych mający kwalifikowane powiązanie z kwalifikowanym systemem rozrachunku papierów wartościowych. Wymóg ten nie ma zastosowania do międzynarodowych instrumentów dłużnych emitowanych w formie papierów globalnych na okaziciela jako klasyczne globalne skrypty dłużne przed dniem 1 stycznia 2007 r. oraz zamienne emisje ciągłe takich skryptów dłużnych wyemitowane z tym samym numerem ISIN, bez względu na datę takiej zamiennej emisji ciągłej.
    - b) Międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane w formie imiennych papierów globalnych muszą być wyemitowane w ramach nowej struktury powierniczej przewidzianej dla międzynarodowych dłużnych papierów wartościowych. W drodze wyjątku zasada ta nie ma zastosowania do międzynarodowych instrumentów dłużnych emitowanych w formie imiennych papierów globalnych przed dniem 1 października 2010 r.
  2. Aktywami kwalifikowanymi nie są międzynarodowe instrumenty dłużne w formie jednostkowych skryptów dłużnych, które są reprezentowane przez indywidualne fizyczne (w formie papierowej) certyfikaty, chyba że zostały wyemitowane w tej formie przed dniem 1 października 2010 r.
  3. W odniesieniu do międzynarodowych instrumentów dłużnych emitowanych za pośrednictwem ICSD w formie w pełni zdematerializowanej Eurosystem zastrzega sobie prawo do weryfikacji, czy instrumenty takie nie powodują powstania istotnych ryzyk mogących mieć wpływ na prawa Eurosystemu jako posiadacza zabezpieczenia oraz są prawidłowo ustanowione zgodnie z ich prawem właściwym, niezależnie od technologii, na bazie której zostały wyemitowane.”;
- 8) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które zostały wyemitowane przez emitenta z siedzibą w EOG lub w kraju z grupy G-10 spoza EOG, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ust. 3a–7 niniejszego artykułu i w art. 81a ust. 4. W odniesieniu do aktywów rynkowych mających więcej niż jednego emitenta wymóg ten ma zastosowanie do każdego z emitentów.”;
  - b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku instrumentów dłużnych denominowanych w funtach szterlingach, jenach lub dolarach amerykańskich emitent musi mieć siedzibę w EOG.”;
- 9) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 72

Kryteria kwalifikacji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami

1. Aktywami kwalifikowanymi jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu są papiery wartościowe zabezpieczone aktywami posiadające ocenę kredytową odpowiadającą co najmniej drugiemu stopniowi jakości kredytowej w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu, które spełniają a) ogólne kryteria kwalifikacji dotyczące wszystkich rodzajów aktywów rynkowych określone w sekcji 1, z wyjątkiem określonych w art. 62 wymogów dotyczących kwoty głównej, oraz b) szczególne kryteria kwalifikacji określone w art. 73–79a.
2. Aktywami kwalifikowanymi jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu są papiery wartościowe zabezpieczone aktywami posiadające ocenę kredytową odpowiadającą co najmniej trzeciemu stopniowi jakości kredytowej w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu, które spełniają wymogi określone w ust. 1 oraz dodatkowe szczegółowe kryteria kwalifikacji określone w art. 79b.”;

10) w art. 73 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami są aktywami kwalifikowanymi, jeżeli wszystkie zabezpieczające aktywa generujące przepływy środków pieniężnych są jednorodne, tzn. możliwe jest przekazanie sprawozdawczości o nich na jednym z typów formularzy sprawozdawczych danych o poszczególnych kredytach określonych w wykonawczych standardach technicznych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402, a zatem dotyczących jednej z następujących kategorii:

- a) hipotecznych kredytów mieszkaniowych;
- b) pożyczek udzielanych małym i średnim przedsiębiorstwom;
- c) kredytów samochodowych;
- d) kredytów konsumenckich;
- e) należności wynikających z leasingu;
- f) wierzytelności z tytułu kart kredytowych.”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Emitent papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami nie może podlegać ryzyku wartości rezydualnej.”;

11) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 78

Dostępność danych o poszczególnych kredytach w odniesieniu do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami

1. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami stają się lub pozostają aktywami kwalifikowanymi, jeżeli odpowiednie strony udostępnią repozytorium sekurytyzacji kompleksowe i standardowe dane o poszczególnych kredytach dotyczące puli zabezpieczających aktywów generujących przepływy środków pieniężnych zgodnie z niniejszym artykułem.

1a. Dane o poszczególnych kredytach muszą być przekazywane w odniesieniu do każdej pojedynczej transakcji przy użyciu odpowiednich wzorów określonych w wykonawczych standardach technicznych przyjętych przez Komisję, zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402. Właściwy rodzaj wzoru sprawozdawczego zależy od typu aktywów stanowiących zabezpieczenie papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami, zgodnie z art. 73 ust. 1 lit. a)–f).

1b. Dane o poszczególnych kredytach są przekazywane przynajmniej raz na kwartał, nie później niż miesiąc od dnia wymagalności odsetek od danego papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami. Na potrzeby wzorów, o których mowa w ust. 1a »data graniczna puli« to data, w której ujęto dane punktowe dotyczące wyników aktywów zabezpieczających na potrzeby sprawozdania, które należy przedłożyć, a odpowiednia »data złożenia sprawozdania« nie może przypadać później niż dwa miesiące po takiej dacie granicznej puli.

1c. Aby zapewnić zgodność z wymogami określonymi w ust. 1, 1a i 1b, repozytorium danych o poszczególnych kredytach przeprowadza zautomatyzowane kontrole spójności i dokładności sprawozdań w odniesieniu do wszystkich nowych i zaktualizowanych danych o poszczególnych kredytach dla każdej transakcji.”;

12) dodaje się art. 79b w brzmieniu:

„Artykuł 79b

Dodatkowe kryteria kwalifikacji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami posiadających ocenę kredytową odpowiadającą trzeciemu stopniowi jakości kredytowej

1. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami posiadające ocenę kredytową odpowiadającą trzeciemu stopniowi jakości kredytowej w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu są aktywami kwalifikowanymi, jeżeli spełniają następujące dodatkowe szczególne kryteria kwalifikacji:

- a) pula aktywów generujących przepływy środków pieniężnych stanowiących zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami nie może zawierać – w momencie emisji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami lub w momencie ich późniejszego dodania do puli, na przykład poprzez zastąpienie aktywów generujących przepływy środków pieniężnych – pożyczek, w przypadku których spłata odsetek lub kwoty głównej jest przeterminowana o ponad 90 dni, a dłużnik nie wykonał zobowiązania w rozumieniu art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub gdy istnieją uzasadnione powody, by wątpić, że spłata takich odsetek lub kwoty głównej zostanie dokonana w całości;
- b) pula aktywów generujących przepływy środków pieniężnych nie obejmuje kredytów, które są lub w jakimkolwiek momencie były kredytami strukturyzowanymi, kredytami konsorcjalnymi lub kredytami lewarowanymi;
- c) dokumenty transakcyjne papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami muszą zawierać postanowienia dotyczące ciągłości obsługi zadłużenia.

2. Kontrahent nie może przedłożyć jako zabezpieczenia papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, które spełniają dodatkowe szczególne kryteria kwalifikacji określone w ust. 1, jeżeli kontrahent ten lub osoba trzecia, z którą ma on bliskie powiązania, występuje w odniesieniu do tych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jako dostawca transakcji zabezpieczającej przed ryzykiem stopy procentowej.

3. Użyte w niniejszym artykule terminy oznaczają:

- a) »kredyt strukturyzowany« – kredyt, którego struktura obejmuje podporządkowane należności kredytowe;
- b) »kredyt konsorcjalny« – kredyt udzielony przez grupę kredytodawców skupionych w konsorcjum kredytowym;
- c) »kredyt lewarowany« – kredyt udzielony przedsiębiorstwu, które ma już znaczny poziom zadłużenia korporacyjnego, takiego jak finansowanie wykupu lub przejęcia, który to kredyt wykorzystywany jest do nabycia kapitału własnego przedsiębiorstwa, które jest także dłużnikiem w ramach tego kredytu;
- d) »postanowienia dotyczące ciągłości obsługi zadłużenia« – postanowienia dokumentacji prawnej papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, które obejmują postanowienia dotyczące zastępczego obsługującego zadłużenie albo postanowienia dotyczące pośredniczącego zastępczego obsługującego zadłużenie (w braku postanowień dotyczących zastępczego obsługującego zadłużenie);
- e) »postanowienia dotyczące pośredniczącego zastępczego obsługującego zadłużenie« – postanowienia, które: (i) wymagają wyznaczenia i upoważnienia pośredniczącego zastępczego obsługującego zadłużenie do znalezienia odpowiedniego zastępczego obsługującego zadłużenie w ciągu 60 dni od zaistnienia zdarzenia inicjującego w celu zapewnienia terminowych spłat i obsługi papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami; oraz (ii) stanowią, że nie powinny istnieć jednocześnie bliskie powiązania pomiędzy poszczególnymi obsługującymi zadłużenie, pośredniczącym zastępczym obsługującym zadłużenie a bankiem emitenta;
- f) »postanowienia dotyczące zastępczego obsługującego zadłużenie« – postanowienia, które: (i) przewidują zdarzenia inicjujące zastąpienie obsługującego zadłużenie, które są powiązane ze zmianami jego ratingu, niewykonywaniem jego zobowiązań lub innymi zwyczajowo przyjętymi w branży zdarzeniami uzasadniającymi zastąpienie obsługującego zadłużenie; oraz (ii) stanowią, że nie powinny istnieć bliskie powiązania pomiędzy zastępczym obsługującym zadłużenie a obsługującym zadłużenie.”;

13) w art. 82 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami muszą mieć oceny kredytowe wydane przez co najmniej dwa różne zaakceptowane systemy ECAI, wyrażone w formie dwóch publicznych ratingów kredytowych, każdy wydany przez jeden z tych systemów, na poziomie stopnia 3 w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu.”;

14) w art. 87 dodaje się tabelę w brzmieniu:

„Tabela 9

Pośrednia ocena jakości kredytowej emitentów lub gwarantów bez oceny jakości kredytowej ECAI

	Klasyfikacja emitentów lub gwarantów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013	Sposób nadania pośredniej oceny kredytowej emitenta lub gwaranta należącego do danej klasy według zasad oceny kredytowej Eurosystemu
Klasa 1	Instytucje rządowe i samorządowe szczebla regionalnego, władze lokalne i podmioty sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR, które są traktowane przez właściwe organy na równi z instytucjami rządowymi szczebla centralnego na potrzeby wymogów kapitałowych zgodnie z art. 115 ust. 2 i art. 116 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013	Przyznanie oceny jakości kredytowej nadanej przez instytucję ECAI rządowi centralnemu państwa, w którego jurysdykcji podmiot ma siedzibę
Klasa 2	Inne instytucje rządowe i samorządowe szczebla regionalnego, władze lokalne i podmioty sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR	Przyznanie oceny jakości kredytowej o jeden stopień (*) niższej niż ocena nadana przez instytucję ECAI rządowi centralnemu państwa, w którego jurysdykcji podmiot ma siedzibę
Klasa 3	Podmioty sektora publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 75, które nie są podmiotami sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR	Traktowane jak emitenci lub dłużnicy z sektora prywatnego, tj. ich aktywa rynkowe nie są kwalifikowane

(*) Informacje dotyczące stopni jakości kredytowej są publikowane na stronie internetowej EBC.”

- 15) w artykule 89 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Należności kredytowe sklasyfikowane jako ekspozycje nieobsługiwane w art. 47a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie stanowią kwalifikowanych należności kredytowych, nawet jeżeli są objęte gwarancją, która jest dopuszczalna na mocy tytułu IV.”;
- 16) w części czwartej w tytule III w rozdziale 1 uchyla się sekcję 3 „Kryteria kwalifikacji dotyczące RMBD”, zawierającą art. 107;
- 17) w części czwartej w tytule III w rozdziale 1 uchyla się sekcję 4 „Kryteria kwalifikacji dotyczące DECC”, zawierającą art. 107a–107f;
- 18) w art. 108 skreśla się lit. b);
- 19) w art. 109 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Z zastrzeżeniem postanowień art. 89 ust. 6 i art. 92 kontrahenci są zobowiązani do informowania odpowiedniego KBC w ciągu następnego dnia operacyjnego o każdym znanym sobie zdarzeniu kredytowym, w tym opóźnieniu płatności przez dłużników należności kredytowych przekazanych na zabezpieczenie, a na wniosek odpowiedniego KBC – do wycofania lub wymiany danych aktywów.”;
- 20) w art. 110 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. -1 otrzymuje brzmienie:
„-1. Pełne wewnętrzne systemy oceny kredytowej (F-ICAS) krajowych banków centralnych zaakceptowane przez Eurosystem zgodnie z ogólnymi kryteriami akceptacji określonymi w tytule V części czwartej stosuje się jako podstawowe źródło oceny kredytowej na potrzeby oceny jakości kredytowej dłużników i gwarantów należności kredytowych przekazanych na zabezpieczenie – w przypadku gdy ocena kredytowa zaakceptowanego systemu F-ICAS, czy to rodzimego KBC, czy też innego KBC, jest dostępna.”;
- b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kontrahenci przekazujący należności kredytowe na zabezpieczenie mogą wybrać jeden dodatkowy system lub jedno dodatkowe źródło oceny kredytowej z jednego z innych źródeł oceny kredytowej zaakceptowanych przez Eurosystem zgodnie z ogólnymi kryteriami akceptacji zawartymi w tytule V części czwartej. System oceny kredytowej wybrany zgodnie z niniejszym ustępem lub źródło oceny kredytowej wybrane zgodnie z niniejszym ustępem określa się mianem pomocniczego systemu lub pomocniczego źródła oceny kredytowej kontrahenta. Pomocniczy system lub pomocnicze źródło oceny kredytowej można stosować wyłącznie w przypadku, gdy nie jest dostępna ocena kredytowa odpowiedniego dłużnika lub gwaranta dokonana przez zaakceptowany wewnętrzny system oceny kredytowej (ICAS) KBC.”;
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Na umotywowany wniosek skierowany do rodzimego KBC wskazujący na odpowiednią potrzebę biznesową wynikającą z braku dostatecznego zakresu podstawowych i pomocniczych źródeł lub systemów oceny kredytowej, rodzimy KBC może zezwolić swoim kontrahentom na korzystanie z więcej niż dwóch systemów lub źródeł oceny kredytowej. Rodzimy KBC może zezwolić na stosowanie wewnętrznych statystycznych systemów oceny kredytowej (S-ICAS) jako trzeciego systemu lub źródła oceny kredytowej na wniosek kontrahenta, bez wymagania od tego kontrahenta przedstawienia uzasadnionego oświadczenia popartego odpowiednim uzasadnieniem biznesowym.”;
- 21) w części czwartej tytułu III rozdziału 2 skreśla się sekcję 2 „Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące RMDB”, zawierającą art. 112;
- 22) w części czwartej tytułu III rozdziału 2 skreśla się sekcję 3 „Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące DECC”, zawierającą art. 112a;
- 23) w art. 119 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Informacje dotyczące oceny kredytowej, na których Eurosystem opiera ocenę kwalifikowanych aktywów na potrzeby zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu zapewniają systemy oceny kredytowej należące do jednego z czterech następujących źródeł:
- a) zewnętrznych instytucji oceny jakości kredytowej (instytucji ECAI);
- b) pełnych wewnętrznych systemy oceny kredytowej (systemów F-ICAS) krajowych banków centralnych;
- c) statystycznych wewnętrznych systemów oceny kredytowej (systemów S-ICAS) krajowych banków centralnych;
- d) systemów ratingów wewnętrznych (systemów IRB) kontrahentów.”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Każde ze źródeł wskazanych w ust. 1 może obejmować kilka systemów oceny kredytowej. Systemy oceny kredytowej muszą spełniać kryteria akceptacji określone w niniejszym tytule. Lista zaakceptowanych systemów oceny kredytowej, tzn. lista zaakceptowanych ECAI, F-ICAS i S-ICAS, jest publikowana na stronie internetowej EBC.”;
- 24) w art. 121 wprowadza się następujące zmiany:
- a) nagłówek otrzymuje brzmienie:
„Ogólne kryteria akceptacji i procedury operacyjne pełnych wewnętrznych systemów oceny kredytowej KBC i statystycznych wewnętrznych systemów oceny kredytowej KBC”;
- b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Do przeprowadzenia oceny kredytowej KBC mogą stosować własne pełne wewnętrzne systemy oceny kredytowej (systemy F-ICAS) oraz własne statystyczne wewnętrzne systemy oceny kredytowej (systemy S-ICAS). Decyzja danego KBC o stosowaniu własnego systemu F-ICAS lub własnego systemu S-ICAS podlega procedurze zatwierdzenia przez Eurosystem.”;
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Ocena kredytowa z wykorzystaniem systemu F-ICAS lub systemu S-ICAS może być przeprowadzona albo z wyprzedzeniem, albo na wniosek kontrahenta – po złożeniu danych aktywów w KBC, który wykorzystuje system F-ICAS lub system S-ICAS (zwanym dalej »KBC stosującym system F-ICAS lub system S-ICAS«).”;
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W kontekście ust. 2, po złożeniu w KBC stosującym system F-ICAS lub system S-ICAS aktywów, w odniesieniu do których ma zostać dokonana ocena kwalifikacji dłużnika lub gwaranta, KBC stosujący system F-ICAS lub system S-ICAS informuje kontrahenta albo o dokonanej kwalifikacji, albo o okresie czasu potrzebnym do przeprowadzenia oceny kredytowej. Jeżeli system F-ICAS lub system S-ICAS ma ograniczony zakres i może przeprowadzać ocenę jedynie określonych typów dłużników lub gwarantów, albo jeżeli KBC stosujący system F-ICAS lub system S-ICAS nie może otrzymać informacji i danych niezbędnych do przeprowadzenia oceny kredytowej, KBC stosujący system F-ICAS lub system S-ICAS informuje kontrahenta o tych okolicznościach bez zbędnej zwłoki. W obydwu tych przypadkach danemu dłużnikowi lub gwarantowi nie przynajmniej się statusu kwalifikowanego, chyba że dane aktywa spełniają wymogi jakości kredytowej zgodnie z alternatywnym źródłem oceny kredytowej lub systemem oceny kredytowej, z którego kontrahent może korzystać zgodnie z art. 110. Jeżeli aktywa przekazane na zabezpieczenie tracą status kwalifikowanych aktywów z powodu obniżenia wiarygodności kredytowej dłużnika lub gwaranta, aktywa te usuwa się w najszybszym możliwym terminie. Jako że pomiędzy przedsiębiorstwami niefinansowymi a KBC stosującymi system F-ICAS lub system S-ICAS nie ma stosunku umownego a podmioty te nie są prawnie zobowiązane do przekazywania informacji niejawnych KBC stosującym system F-ICAS lub system S-ICAS, informacje te są przekazywane na zasadzie dobrowolności.”;
- e) skreśla się ust. 4;
- 25) w art. 128 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) redukcje wartości w wycenie określone w wytycznych (UE) 2016/65 (EBC/2015/35)”;
- b) lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) zmienny depozyt zabezpieczający (wycena rynkowa):
Eurosystem wymaga, by wartość rynkowa aktywów kwalifikowanych wykorzystywanych w zasilających w płynność transakcjach odwracalnych, skorygowana o redukcje wartości w wycenie oraz, w odpowiednich przypadkach, o czynnik klimatyczny, nie zmieniała się w czasie. Jeżeli wartość aktywów kwalifikowanych, według codziennych pomiarów, spada poniżej określonego poziomu (niedostateczne zabezpieczenie), rodzimy KBC zobowiązuje kontrahenta do dostarczenia dodatkowych aktywów lub środków pieniężnych poprzez wystosowanie wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego zgodnie z art. 136. Podobnie, jeżeli w wyniku aktualizacji wyceny wartość aktywów kwalifikowanych przekroczy określony poziom, KBC zwraca nadwyżkę środków pieniężnych.”;
- c) dodaje się lit. e) w brzmieniu:
„e) od dnia 15 czerwca 2026 r. – czynnik klimatyczny, o którym mowa w załączniku XIIb.”;
- 26) w art. 136 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Jeżeli po wycenie i zastosowaniu redukcji wartości oraz, w odpowiednich przypadkach, czynników klimatycznych, wartość aktywów przekazanych na zabezpieczenie jest niższa niż wymagana wartość obliczona na dany dzień, stosuje się wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego zgodnie z procedurami określonymi w art. 11 wytycznych (UE) 2024/3129 (EBC/2024/22). Jeżeli w wyniku aktualizacji wyceny wartość aktywów kwalifikowanych przekazanych przez kontrahenta na zabezpieczenie przekroczy wartość zadłużenia kontrahenta powiększoną w odpowiednich przypadkach o zmienny depozyt zabezpieczający, KBC zwraca nadwyżkę środków pieniężnych przekazanych przez kontrahenta w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego.”;

27) w art. 138 w ust. 3 skreśla się lit. c);

28) w art. 141 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrahent nie może przedkładać lub wykorzystywać jako zabezpieczenia niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję kredytową lub podmioty z nią blisko powiązane w zakresie, w jakim wartość zabezpieczenia wyemitowanego przez taką instytucję kredytową lub jakiegokolwiek inne podmioty, z którymi ma ona bliskie powiązania, przekracza – po zastosowaniu odpowiedniej redukcji wartości oraz, w stosownych wypadkach, czynnika klimatycznego – 2,5 % całkowitej wartości aktywów wykorzystywanych przez tego kontrahenta jako zabezpieczenie. Wskazany powyżej próg nie ma zastosowania w następujących przypadkach:

- a) jeżeli wartość takich aktywów po zastosowaniu odpowiedniej redukcji wartości oraz, w stosownych przypadkach, czynnika klimatycznego, nie przekracza kwoty 50 milionów EUR;
- b) jeżeli aktywa takie są gwarantowane przez podmiot sektora publicznego uprawniony do nakładania podatków w formie gwarancji spełniającej wymogi określone w art. 114; lub
- c) jeżeli aktywa takie są wyemitowane przez agencję, wielostronny bank rozwoju lub organizację międzynarodową.”;

29) nagłówek części piątej otrzymuje brzmienie:

„SANKCJE ZA NARUSZENIE OBOWIĄZKÓW KONTRAHENTA”;

30) art. 155 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 155

Kary finansowe za nieprzebrzeżenie określonych zasad operacyjnych

1. Eurosystem nakłada kary finansowe za każdy przypadek naruszenia przez kontrahentów obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1. Do celów części piątej każdy pojedynczy składnik aktywów przekazany na zabezpieczenie, którego dotyczy przypadek naruszenia, stanowi naruszenie obowiązków kontrahenta. Mająca zastosowanie kara finansowa obejmuje:

- a) stałą kwotę w wysokości 500 EUR za każdy przypadek naruszenia zgłoszony kontrahentowi przez KBC, niezależnie od liczby aktywów przekazanych na zabezpieczenie, których dotyczy przypadek naruszenia;
- b) kwotę zmienną w odniesieniu do każdego składnika aktywów przekazanego na zabezpieczenie, którego dotyczy przypadek naruszenia, obliczoną zgodnie z załącznikiem VII część I.

2. Całkowitą mającą zastosowanie karę finansową obliczoną zgodnie z ust. 1 i załącznikiem VII zmniejsza się o 50 % w każdym z następujących przypadków naruszenia, o którym zawiadomił sam kontrahent:

- a) jeżeli kontrahent usunie naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. c), i powiadomi KBC o takim usunięciu naruszenia, zanim kontrahent zostanie powiadomiony o naruszeniu obowiązku przez KBC, EBC lub audytora zewnętrznego;
- b) jeżeli kontrahent powiadomi KBC o przypadku naruszenia, który (i) nie został wykryty przez KBC lub EBC, oraz (ii) wystąpił w odniesieniu do aktywów, które zostały wycofywane jako zabezpieczenie. Obniżenie kary finansowej nie ma zastosowania do aktywów objętych zakresem procedury weryfikacji, której kontrahent jest świadomy w wyniku zawiadomienia przez KBC, EBC lub audytora zewnętrznego.”;

31) art. 156 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 156

Kary niefinansowe za nieprzebrzeżenie określonych zasad operacyjnych

1. W przypadku naruszenia przez kontrahenta obowiązku tego samego rodzaju, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. a) lub b), zastosowanie mają następujące zasady:

- a) Eurosystem może zawiesić kontrahenta w trzecim i każdym kolejnym przypadku takiego naruszenia w okresie 12 miesięcy, jeżeli w odniesieniu do każdego takiego przypadku naruszenia spełnione są oba warunki określone w ppkt (i) i (ii):
  - (i) została nałożona kara finansowa;
  - (ii) o każdej decyzji o nałożeniu kary finansowej kontrahent został poinformowany;

- b) 12-miesięczny okres, o którym mowa w lit. a), oblicza się od daty powiadomienia o pierwszym przypadku naruszenia obowiązku tego samego rodzaju, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. a) lub b), stosownie do przypadku. Pierwszego przypadku naruszenia, który został zgłoszony przez samego kontrahenta w sposób opisany w art. 155 ust. 2 i który wystąpił w odpowiednim 12-miesięcznym okresie, nie uznaje się za przypadek naruszenia.
2. Zawieszenie kontrahenta przez Eurosystem na podstawie ust. 1 ma zastosowanie do każdej następnej operacji otwartego rynku tego samego typu, co operacja, w odniesieniu do której nałożono karę finansową na podstawie ust. 1.
3. Okres zawieszenia nałożonego zgodnie z ust. 1 określa się zgodnie z załącznikiem VII.
4. W przypadku naruszenia przez kontrahenta obowiązku tego samego rodzaju, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. c), zastosowanie mają następujące zasady:
- a) Eurosystem może zawiesić kontrahenta w trzecim i każdym kolejnym przypadku naruszenia w okresie 12 miesięcy, jeżeli w odniesieniu do każdego takiego przypadku naruszenia spełnione są oba warunki określone w ppkt (i) i (ii):
- (i) została nałożona kara finansowa;
  - (ii) o każdej decyzji o nałożeniu kary finansowej kontrahent został poinformowany;
- b) 12-miesięczny okres, o którym mowa w lit. a), oblicza się od daty powiadomienia o pierwszym przypadku naruszenia obowiązku tego samego rodzaju, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. c). Pierwszego przypadku naruszenia, który został zgłoszony przez samego kontrahenta w sposób opisany w art. 155 ust. 2 i który wystąpił w odpowiednim 12-miesięcznym okresie, nie uznaje się za przypadek naruszenia;
- c) każde zawieszenie nałożone zgodnie z lit. a) ma zastosowanie do pierwszej zasilającej w płynność operacji otwartego rynku w okresie utrzymywania rezerwy po powiadomieniu o zawieszeniu.
5. W nadzwyczajnych okolicznościach Eurosystem może zawiesić kontrahenta na okres trzech miesięcy w odniesieniu do wszystkich przyszłych operacji polityki pieniężnej Eurosystemu za każdy przypadek naruszenia obowiązków określonych w art. 154 ust. 1. W takim przypadku Eurosystem bierze pod uwagę powagę naruszenia, a w szczególności kwoty będące przedmiotem naruszenia oraz jego częstotliwość i czas trwania.”;

32) art. 157 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 157

Nakładanie kar niefinansowych na oddziały za nieprzestrzeganie określonych zasad operacyjnych

Jeżeli Eurosystem nakłada na kontrahenta sankcję zawieszenia zgodnie z art. 156 ust. 5, zawieszenie to może mieć także zastosowanie do oddziałów tego kontrahenta z siedzibą w innych państwach członkowskich, których walutą jest euro.”;

33) w art. 158 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2, w zdaniu czwartym, słowo „którokolwiek” zastępuje się słowami „jedna lub więcej”;
- b) w ust. 2 dodaje się lit. -a) w brzmieniu:
- „-a) nie ma perspektyw na terminowe przywrócenie przestrzegania przez kontrahenta odpowiednich wymogów w zakresie funduszy własnych.”;
- c) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „W przypadku opóźnienia w przekazaniu odpowiednich informacji za dany okres odniesienia, wynikającego ze zdarzeń pozostających poza kontrolą kontrahenta, odpowiednie terminy na koniec kwartału sprawozdawczego w odniesieniu do danego kwartału przedłuża się w następujący sposób:
- a) o osiem tygodni w przypadku kontrahentów spełniających kryteria kwalifikacji zgodnie z art. 55 lit. b) ppkt (i) lub (ii); lub
  - b) o dwa tygodnie w przypadku kontrahentów, o których mowa w art. 55 lit. b) ppkt (iii).”;

d) dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W odniesieniu do kontrahentów, o których mowa w ust. 4, Eurosystem znosi ograniczenie dostępu do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu o standardowym terminie zapadalności wynoszącym jeden tydzień lub krócej, w tym w przypadkach, gdy orientacyjny harmonogram tych operacji przewiduje wyjątkowo przedłużony termin zapadalności. Zniesienie ograniczenia staje się skuteczne w dniu roboczym następującym po przyjęciu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poinformował Eurosystem o zbliżającej się restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie później niż 48 godzin przed dniem operacyjnym, w którym spodziewane jest zniesienie ograniczenia dostępu;
- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji potwierdził na piśmie:
  - (i) przyjęcie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z przepisami krajowymi wdrażającymi art. 32 dyrektywy 2014/59/UE;
  - (ii) że program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji weszły w życie, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 18 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
- c) program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewidują wdrożenia instrumentu instytucji pomostowej zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 lub przepisami krajowymi wdrażającymi art. 40 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do kontrahenta, którego dotyczy ograniczenie;
- d) właściwy organ potwierdził na piśmie, że po przyjęciu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kontrahent, o którym mowa w ust. 4, spełnia wymogi w zakresie funduszy własnych określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej lub skonsolidowanej, biorąc pod uwagę przyjęcie i wejście w życie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku opóźnienia właściwego organu lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w spełnieniu warunków, o których mowa w lit. a)–d), zniesienie ograniczenia może stać się skuteczne z odpowiednim opóźnieniem.

Eurosystem może znieść ograniczenie w całości, jeżeli właściwy organ przekaze informacje, o których mowa w art. 55a ust. 1, oraz pod warunkiem że kontrahent jest w dobrej kondycji finansowej zgodnie z art. 55 lit. c).

Jeżeli właściwy organ nie przekaze informacji, o których mowa w art. 55a ust. 1, w terminie 12 tygodni od przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Eurosystem ogranicza dostęp kontrahenta do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu ze względów ostrożności.

4b. Bez uszczerbku dla stosowania środków kontroli ryzyka zgodnie z art. 128 ust. 2 Eurosystem może zastosować dowolny ze środków ograniczających ryzyko określonych w art. 2 pkt 80a w odniesieniu do kontrahenta, o którym mowa w ust. 4, po zniesieniu ograniczenia, o którym mowa w ust. 4a.”;

e) dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Środki uznaniowe, które Eurosystem może podjąć ze względów ostrożności, o których mowa w ust. 1, mogą opierać się na wszelkich informacjach budzących poważne obawy co do dobrej kondycji finansowej kontrahenta.”;

34) załączniki II, VII i VIII podlegają zmianom zgodnie z załącznikiem I do niniejszych wytycznych;

35) dodaje się nowy załącznik XIIb w brzmieniu określonym w załączniku II do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Skuteczność i wdrożenie

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich KBC.

2. KBC podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszych wytycznych i stosują je od dnia 30 marca 2026 r. Najpóźniej do dnia 4 marca 2026 r. KBC powiadamiają EBC o treści aktów prawnych i innych czynnościach związanych z tymi środkami.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne skierowane są do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 22 stycznia 2026 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC
Prezes EBC
Christine LAGARDE

_____

ZAŁĄCZNIK I

W załącznikach II, VII i VIII do wytycznych (UE) 2015/510 (EBC/2014/60) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku II dodaje się lit. v) w brzmieniu:
„v) czy przetarg jest prowadzony z pełnym przydziałem, jeżeli ma to zastosowanie.”;
- 2) załącznik VII otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VII

OBLICZANIE WYSOKOŚCI SANKCJI NAKŁADANYCH ZGODNIE Z CZĘŚCIĄ PIĄTĄ ORAZ KAR FINANSOWYCH NAKŁADANYCH ZGODNIE Z CZĘŚCIĄ SIÓDMĄ

I. OBLICZANIE WYSOKOŚCI KAR FINANSOWYCH NAKŁADANYCH ZGODNIE Z CZĘŚCIĄ PIĄTĄ

1. W przypadku nałożenia kary finansowej przez krajowy bank centralny (KBC) na kontrahenta zgodnie z postanowieniami części piątej KBC oblicza zmienną kwotę kary zgodnie z określoną z góry stopą kary finansowej, zgodnie z poniższymi zasadami:
  - a) zmienną kwotę kary finansowej za niewypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1 lit. a), b) lub c), oblicza się na podstawie stopy kredytu w banku centralnym z dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia, powiększonej o 2,5 punktu procentowego.
  - b) zmienną kwotę kary finansowej za niewypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1 lit. d) lub e) oblicza się na podstawie stopy kredytu w banku centralnym z dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia, powiększonej o 5 punktów procentowych. W przypadku kolejnych naruszeń obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. d) lub obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. e), w ciągu danego okresu 12-miesięcznego liczonego od dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia, stopa stosowana do kar finansowych jest powiększana o kolejne 2,5 punktu procentowego za każde naruszenie.
2. Zmienną kwotę kary finansowej za niewypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. a) lub b), oblicza się poprzez zastosowanie stopy kary finansowej ustalonej zgodnie z ust. 1 lit. a) do kwoty zabezpieczenia lub środków pieniężnych, której dostarczenia lub rozrachunku kontrahent nie mógł zrealizować, pomnożonej przez współczynnik $X/360$, gdzie X to liczba dni kalendarzowych (maksymalnie siedem), w których kontrahent nie był w stanie dokonać zabezpieczenia lub rozrachunku: a) przydzielonej kwoty, określonej w potwierdzeniu indywidualnych wyników przetargu w okresie zapadalności operacji; lub b) w przypadku przedterminowego wypowiedzenia przez KBC – kwoty pozostającej do spłaty w ramach danej operacji w pozostałym okresie jej trwania.
3. W przypadku niewypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. c), zmienną kwotę kary finansowej oblicza się w odniesieniu do każdego składnika aktywów, którego dotyczy niewypełnienie obowiązku, poprzez zastosowanie stopy karnej określonej zgodnie z ust. 1 lit. a) do wartości po uwzględnieniu redukcji wartości oraz, w stosownych przypadkach, czynnika klimatycznego, niekwalifikowanego składnika aktywów lub składnika aktywów, który nie może zostać przekazany na zabezpieczenie ani wykorzystany przez kontrahenta, w następujący sposób:
  - a) w przypadku dostarczenia KBC przez kontrahenta niekwalifikowanych aktywów pod uwagę bierze się wartość niekwalifikowanych aktywów po redukcji wartości w wycenie oraz, w stosownych przypadkach, czynnika klimatycznego; lub
  - b) w przypadku aktywów rynkowych, które pierwotnie były kwalifikowane, ale utraciły ten status albo nie mogą zostać przekazane na zabezpieczenie lub wykorzystane przez kontrahenta, pod uwagę bierze się wartość – po zastosowaniu redukcji wartości w wycenie lub, w stosownych przypadkach, czynnika klimatycznego – aktywów, które nie zostały usunięte najpóźniej do rozpoczęcia ósmego dnia kalendarzowego od wydarzenia, w wyniku którego kwalifikowane aktywa utraciły ten status albo nie mogą zostać przekazane na zabezpieczenie lub wykorzystane przez kontrahenta.
4. Kwoty wskazane w ust. 3 lit. a) i b) mnoży się przez współczynnik $X/360$, gdzie X to liczba dni kalendarzowych (maksymalnie siedem), w których kontrahent nie wypełnił swoich obowiązków w odniesieniu do wykorzystania aktywów złożonych jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu. W przypadku określonym w ust. 3 lit. b) obliczenie liczby dni X rozpoczyna się po upływie okresu karencji wynoszącego siedem dni kalendarzowych.

[EUR [wartość niekwalifikowanych aktywów po redukcji wartości w wycenie (oraz, w stosownych przypadkach, zastosowaniu czynnika klimatycznego) w pierwszym dniu naruszenia] * (mającą zastosowanie stopa kredytu w banku centralnym z dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia + 2,5 %) * [X]/360 = EUR [...]]

5. W przypadku naruszenia art. 154 ust. 1 lit. c), które wynika z przekroczenia progu dotyczącego przedkładania lub wykorzystywania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję kredytową lub podmioty blisko z nią powiązane, określonego w art. 141 (zwanego dalej »przekroczeniem limitu«), stosowanie okresu karencji ustala się w następujący sposób:
- a) Stosuje się okres karencji wynoszący siedem dni kalendarzowych, jeżeli nie złożono dodatkowych niezabezpieczonych instrumentów dłużnych i nie usunięto aktywów (w tym aktywów, które osiągnęły termin zapadalności) z łącznej puli zabezpieczeń, a przekroczenie limitu było efektem zmian wyceny, po zastosowaniu redukcji wartości i, w stosownych przypadkach, czynnika klimatycznego, w wyniku:
    - (i) wzrostu wartości już złożonych niezabezpieczonych instrumentów dłużnych; lub
    - (ii) obniżenia łącznej wartości puli zabezpieczeń.W takich przypadkach, aby zapewnić zgodność z odpowiednim limitem, kontrahent ma obowiązek dostosowania w okresie karencji wartości łącznej puli zabezpieczeń lub wartości takich niezabezpieczonych instrumentów dłużnych.
  - b) Okresu karencji nie stosuje się, jeżeli przekroczenie limitu wynika ze złożenia dodatkowych niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję kredytową lub podmioty z nią blisko powiązane.
6. Jeżeli kontrahent przekazał informacje, które – z perspektywy Eurosystemu – w sposób negatywny wpływają na wartość jego zabezpieczenia w związku z art. 145 ust. 4, np. podał informacje dotyczące niespłaconej kwoty należności kredytowej przedstawionej jako zabezpieczenie, które są lub stały się niezgodne z prawdą lub nieaktualne, lub w przypadku, w którym kontrahent nie przekazał terminowo informacji wymaganych na podstawie art. 101 ust. 1 lit. a) pkt (iv), przy obliczaniu kar finansowych na podstawie ust. 3 bierze się pod uwagę kwotę (wartość) zabezpieczenia, na którą negatywny wpływ miało podanie nieprawdziwych informacji. Nie nakłada się kary finansowej, jeżeli nieprawdziwe informacje zostały skorygowane w czasie trwania okresu powiadomienia, np. w odniesieniu do należności kredytowych w ciągu następnego dnia roboczego w rozumieniu art. 109 ust. 2.
7. Zmienną kwotę kary finansowej za niewypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1 lit. d) lub lit. e), oblicza się poprzez zastosowanie stopy kary finansowej ustalonej zgodnie z pkt 1 lit. b) do kwoty nieuprawnionego wykorzystania kredytu w banku centralnym przez kontrahenta lub niespłaconego kredytu z Eurosystemu.

II. OBLICZANIE WYSOKOŚCI KAR NIEFINANSOWYCH NAKŁADANYCH ZGODNIE Z CZĘŚCIĄ PIĄTĄ

Zawieszenie za niewypełnianie obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1 lit. a) lub lit. b)

9. Jeżeli zgodnie z art. 156 ust. 1 zastosowanie ma okres zawieszenia, KBC nakłada sankcję zawieszenia zgodnie z następującymi zasadami:
- a) jeżeli kwota niedostarczonego zabezpieczenia lub środków pieniężnych wynosi do 40 % całkowitej kwoty zabezpieczenia lub środków pieniężnych, które należało przekazać, stosuje się zawieszenie na jeden miesiąc;
  - b) jeżeli kwota niedostarczonego zabezpieczenia lub środków pieniężnych wynosi od 40 % do 80 % całkowitej kwoty zabezpieczenia lub środków pieniężnych, które należało przekazać, stosuje się zawieszenie na dwa miesiące;
  - c) jeżeli kwota niedostarczonego zabezpieczenia lub środków pieniężnych wynosi od 80 % do 100 % całkowitej kwoty zabezpieczenia lub środków pieniężnych, które należało przekazać, stosuje się zawieszenie na trzy miesiące.

III. OBLICZANIE WYSOKOŚCI KAR FINANSOWYCH NAKŁADANYCH ZGODNIE Z CZĘŚCIĄ SIÓDMĄ

1. KBC obliczają karę finansową, która ma zostać nałożona na podstawie art. 166 ust. 4a, zgodnie z następującymi zasadami:
- a) karę finansową za niewypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 166 ust. 4a, oblicza się na podstawie stopy kredytu w banku centralnym z dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia, powiększonej o 2,5 punktów procentowych;

- b) karę finansową oblicza się poprzez zastosowanie stopy kary finansowej ustalonej zgodnie lit. a) do kwoty środków pieniężnych, której zwrotu lub zapłaty kontrahent nie mógł zrealizować, lub wartości aktywów, które nie zostały dostarczone, pomnożonej przez współczynnik $X/360$, gdzie X to liczba dni kalendarzowych (maksymalnie siedem), w których kontrahent nie był w stanie: (i) zwrócić dowolnej kwoty kredytu, zapłacić ceny odkupu lub kwoty należnej z innego tytułu; or (ii) dostarczyć aktywów w terminie zapadalności lub w innym terminie wynikającym z postanowień umownych lub normatywnych.
2. Do obliczenia kary finansowej zgodnie z ust. 1 lit a) i b) stosuje się następujący wzór:
[[kwota środków pieniężnych, której zwrotu lub zapłaty kontrahent nie mógł zrealizować, lub wartość aktywów, których kontrahent nie mógł dostarczyć] EUR * (stopa kredytu w banku centralnym z dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia, powiększona o 2,5 punktów procentowych) * [X]/360 (gdzie X to liczba dni kalendarzowych, w trakcie których kontrahent nie zapłacił, nie dokonał zwrotu lub nie dostarczył aktywów) = [...] EUR].;
- 3) skreśla się załącznik VIII.

ZAŁĄCZNIK II

Dodaje się nowy załącznik XIIIb w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK XIIIb

OKREŚLENIE CZYNNIKÓW KLIMATYCZNYCH MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO AKTYWÓW RYNKOWYCH W CELU ZŁAGODZENIA NIEPEWNOŚCI ZWIĄZANYCH Z TRANSFORMACJĄ KLIMATYCZNĄ

1. Czynniki klimatyczne, o którym mowa w art. 128 ust. 1 lit. e) niniejszych wytycznych, ma zastosowanie do rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe i ich odpowiednie korporacyjne grupy emitentów, z wyjątkiem:
  - a) instrumentów dłużnych emitowanych przez agencje zdefiniowane w art. 2 pkt 2;
  - b) instrumentów dłużnych emitowanych przez podmioty uczestniczące w likwidacji zgodnie z definicją w art. 2 pkt 99a;
  - c) instrumentów dłużnych, dla których ocena jakości kredytowej opiera się na art. 87 ust. 2 lit. a) i b); oraz
  - d) instrumentów dłużnych emitowanych przez instytucje kredytowe należące do danej korporacyjnej grupy emitentów.
2. Dla każdego składnika aktywów i przedsiębiorstwa j z sektora s , wynik oceny jego wrażliwości na niepewność związaną z transformacją klimatyczną («wyniku z oceny niepewności») oblicza się przy użyciu następującego wzoru:

$$u_{i,j,s} = V_i \times E_j \times S_s$$

przy następujących zmiennych:

- a) stresor sektorowy S_s ustalony na podstawie zagregowanego wzrostu oczekiwanych niedoborów na poziomie sektora w przypadku zaistnienia niekorzystnego scenariusza transformacji klimatycznej w porównaniu ze scenariuszem bazowym ostatniego dostępnego testu warunków skrajnych Eurosystemu w zakresie klimatu. Wskaźnik ten jest taki sam dla wszystkich aktywów emitowanych przez podmioty w danym sektorze;
  - b) ekspozycja specyficzna dla emitenta E_j oparta na odwrotności «oceny punktowej oddziaływania na klimat» w ramach programu zakupu w sektorze przedsiębiorstw, określonego w załączniku do decyzji (UE) 2016/948 Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2016/16) (*). Wskaźnik ten jest taki sam dla wszystkich aktywów emitowanych przez ten sam podmiot;
  - c) podatność specyficzna dla danego składnika aktywów V_i równa pierwiastkowi kwadratowemu z rezydualnego okresu zapadalności tego składnika aktywów. Wskaźnik ten jest specyficzny dla każdego składnika aktywów.
3. Wynik z oceny niepewności dla każdego składnika aktywów przelicza się na «czynnik klimatyczny» (CF) dla każdego składnika aktywów według następującego wzoru:

$$CF(u_{i,j,s}) = a + (1 - a) \frac{1}{e^{u_{i,j,s} \times b}}$$

przy następujących dwóch parametrach:

- a) parametr a jest ustalany przez Radę Prezesów i opiera się w szczególności na oczekiwanych niedoborach zagregowanych we wszystkich sektorach w niekorzystnym scenariuszu transformacji klimatycznej w porównaniu ze scenariuszem bazowym ostatniego dostępnego testu warunków skrajnych Eurosystemu w zakresie klimatu;
- b) parametr b jest ustalany przez Radę Prezesów i opiera się w szczególności na medianie wyniku z oceny niepewności $\bar{u}$ w odniesieniu do aktywów podlegających czynnikowi klimatycznemu przy użyciu następującego wzoru logarytmu naturalnego:

$$b = \ln \left(1 + \frac{1}{\bar{u}} \right).$$

- c) Parametry a i b są równe dla wszystkich aktywów podlegających czynnikom klimatycznym. Najwyższy możliwy czynnik klimatyczny to czynnik klimatyczny dla aktywów o najniższym wyniku z oceny niepewności, natomiast najniższy możliwy czynnik klimatyczny jest równy parametrowi a dla aktywów o najwyższym wyniku z oceny niepewności.

4. Wartość zabezpieczenia każdego składnika aktywów lub kwotę kredytu, który może zostać przyznany w oparciu o składnik aktywów dostarczony przez kontrahenta, oblicza się, mnożąc jego wartość, skorygowaną o redukcje wartości w wycenie oraz, w odpowiednich przypadkach, o odpowiedni czynnik klimatyczny.
5. Wynik z oceny niepewności i czynnik klimatyczny mające zastosowanie do każdego składnika aktywów będą aktualizowane co roku. Aktywa, które staną się kwalifikowane między dwiema corocznymi aktualizacjami, otrzymają początkowo medianę czynnika klimatycznego obliczoną według następującego wzoru:

$$CF(u_{i,j,s}) = \begin{cases} \overline{CF}_b, & \text{jeżeli dany składnik aktywów jest obligacją} \\ \overline{CF}_{mn}, & \text{jeżeli dany składnik aktywów jest średnioterminowym papierem dłużnym,} \\ \overline{CF}_{cp}, & \text{jeżeli dany składnik aktywów jest średnioterminowym papierem dłużnym} \end{cases}$$

gdzie $\overline{CF}_b$ jest ostatnią medianą czynnika klimatycznego dla wszystkich obligacji, w odniesieniu do których czynnik klimatyczny został obliczony podczas ostatniej corocznej aktualizacji, $\overline{u}_{mn}$ jest ostatnią medianą czynnika klimatycznego dla wszystkich średnioterminowych papierów dłużnych, w odniesieniu do których czynnik klimatyczny został obliczony podczas ostatniej corocznej aktualizacji, a $\overline{u}_{cp}$ jest ostatnią medianą czynnika klimatycznego dla wszystkich papierów dłużnych przedsiębiorstw, w odniesieniu do których czynnik klimatyczny został obliczony podczas ostatniej corocznej aktualizacji. Ten czynnik klimatyczny ma zastosowanie do czasu kolejnej rocznej aktualizacji wyników z oceny niepewności i czynnika klimatycznego.

(*) Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/948 z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie realizacji programu zakupu w sektorze przedsiębiorstw (EBC/2016/16) (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2016/948/oj>)."